

trent faldt hans Ord, om jeg ikke feiler, og det var denne Uttring, jeg tillod mig under hans Foredrag at betegne som aldeles uberettiget; thi jeg er fuldkommen overbevist om, at det, der tidligere her blev yttret, navnlig fra den høitærede Indenrigsministers Side, og hvortil den nylig nævnte Rigsdagsmand sigtede, var aldeles frit for et saadant eensidigt Hensyn, ligesom det er aldeles vist, at selve Lovforslaget er saa langt fjernet fra en saadan Eenfaldighed, som kun muligt, Noget, som jeg ret strax nærmere skal oplyse (Tilseruining: Ja, i dette Punkt er det eensidigt, at betale Gienkomsten, deri ligger Eenfaldigheden!). Hvad enten man vil betragte den omhandlede Forpligtelse som en Byrde, sagde jeg, eller ikke; ja, det skal jeg for Diebliffet lade staae ved sit Værd; men, hvis man ikke vil betragte den som en Byrde, saa kan man jo saameget mindre have nogen Betænkelse ved at udfævne den, hvilket, som sagt, Lovens Consequens ligefrem fordrer. Spørgsmaalet kan i alt Fald kun være, hvorledes Forholdet i Fremtiden skal ordnes, og her lod sig jo vistnok en Deel sige for, at Beforsningerne med det militaire Hestehold skulde være en Statsbyrde (Hør!); det lod sig fra en vis Side høre, hvis der kun ikke var andre Betragtninger, som ei maatte tabes af Sigte. Det er jo allerede af den høitærede Krigsminister idag blevet sat ud fra hinanden, hvorledes i saa Fald Staten enten selv maatte indkjøbe Hestene og sætte dem ud paa Foder i den Tid, da der ei havde Brug for dem til Tjenesten, eller ogsaa maatte slutte Accord med Private om, at disse skulde anskaffe Hestene og imod en vis Betaling holde dem disponible for Militair-Statens, naar paaafordredes; men det synes indlysende, at enhver af disse For-

anstaltninger vilde blive meget kostbar for Staten, saa at man vistnok i Statskassens, det vil sige i samtlige Statsborgeres, Interesse maatte fraraade Sigt. Ja, jeg skulde mene, at selve Hartkornsbrugerne vilde være ilde tjente med, at man fulgte et saadant System, idet de netop derved snarere vilde faae en forøget Byrde. Jeg vil især deleshed herved bede erindret — og det var dette, jeg for sigtede til, da jeg yttrede, at Lovforslaget ikke bar noget Spor af, at man havde sat Bondestandens Interesse tilside — jeg vil, siger jeg, bede, at man vil have den Maade for Die, hvorpaa Forholdet for Fremtiden ifølge Lovforslaget skulde ordnes, idet der navnlig efter § 8 skulde tilstaaes Udredningsdistricterne af Statskassen en aarlig Godtgørelse af 24 Rbd. for hver Hest. Der er vist ingen Tvivl om, at Udredningsdistricterne i det Hele vilde kunne staae sig ret vel herved, især naar det tillige tages i Betragtning, at det Antal Heste, som vedkommende Districter vilde have at udrede, efter Forslagets § 6 skulde leveres dem uden Betaling af Krigsbestyrelsen, og at Hestene, saalange de ikke ere inde i Tjeneste, skulde kunne benyttes til Arbejde, naar de kun holdes i forsvarlig og tjenstbygtig Stand, foruden at det blandt Andet ogsaa kan fortjene at fremhæves, at der er indrømmet Udredningsdistricterne Føringsspenge til Hestenes Transport. Jeg troer derfor, at vi kunne berolige os med, at der ikke i Lovforslaget er noget Præjudicerende, men at Forholdet derved er ordnet paa en Maade, som turde stemme med hele Samfundets, derunder navnlig ogsaa med Bondestandens Interesse, ligesom jeg overalt ikke sjonner reitere, end at Forslaget hyller paa sunde og rigtige Principer.